

Горитѣ ще я поематѣ,
 Долища ще я повторятѣ,
 И тѣгата ми ще мине,
 Тѣгата, дѣдо, отѣ сърце!
 Пѣкъ който иска да тегли —
 „Тежко му“ нима ще кажа?
 Юнактѣ тегло не тѣрпи —
 Ала съмѣ думалѣ и думамѣ:
 Блазе му, който умѣе,
 За честѣ и воля да мѣсти —
 Доброму добро да прави,
 Лошия съ ножа по глава —
 Пакѣ ще си викна пѣсенѣта!

I

Кой не знай Чавдарѣ войвода,
 Кой не е слушалѣ за него?
 Чорбаджия ли изедникѣ
 Или турскитѣ сердари?
 Овчарѣ ли по планината
 Или пѣкъ клети сюрмаси!
 Водилѣ бѣ Чавдарѣ дружина
 Тѣкмо до дваисетѣ години,
 И страшенѣ бѣше хайдутинѣ
 За чорбаджии и турци;
 Ала за клети сюрмаси
 Крило бѣ Чавдарѣ войвода!
 Затуй му пѣе пѣсенѣта
 На Странджа-баирѣ гората,
 На Иринѣ-Пиринѣ тревата:
 Меденѣ имѣ кавалѣ приглася
 Отѣ Цариграда до Срѣбско,
 И съ ясенѣ ми гласѣ жѣтварка
 Отѣ Бѣло море до Дунавѣ —
 По румелийски полета...